

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНИМИ ПРОЕКТАМИ ПІДПРИЄМСТВА

THEORETICAL PRINCIPLES OF MANAGEMENT OF INTERNATIONAL PROJECTS OF THE ENTERPRISE

У статті розглянуто основні теоретичні засади управління міжнародними проектами на підприємстві. Виявлено сутність концепції міжнародного проекту. Виокремлено відмінності управління проектами на міжнародному та національному рівнях. Проаналізовано основні фактори та принципи практики ведення міжнародного бізнесу, що впливають на ефективність управління проектами в інших країнах, такі як культура, економіка, закони, державне регулювання і політична обстановка. Детально розглянуто класифікацію проектів за різними факторами та встановлено форми здійснення міжнародних проектів, вивчено їх особливості. Виявлено фази реалізації міжнародного проекту та його цикл. Показано основні стандарти щодо проектів і їх документації на міжнародному рівні. Розглянуто переваги міжнародних проектів над іншими видами діяльності підприємства, які можуть бути отримані від участі в міжнародних відносинах. Зроблено висновки щодо проаналізованого матеріалу.

Ключові слова: управління міжнародними проектами, міжнародний бізнес, ефективність міжнародного проекту, принципи міжнародного бізнесу, фактори міжнародного бізнесу.

В статье рассмотрены основные теоретические основы управления международными проектами на предприятии. Выявлена сущность концепции международного проекта. Выделены различия в управлении проектами на международном и национальном уровнях. Проанализированы основные факторы и принципы практики ведения международного бизнеса, влияющие на эффективность управления проектами в других странах, такие как культура, экономика, законы, государственное регулирование и политическая обстановка. Подробно рассмотрена классификация проектов по различным факторам и установлены формы осуществления

международных проектов, изучены их особенности. Выявлены фазы реализации международного проекта и его цикл. Показаны основные стандарты проектов и их документации на международном уровне. Рассмотрены преимущества международных проектов над другими видами деятельности предприятия, которые могут быть получены от участия в международных отношениях. Сделаны выводы относительно проанализированного материала.

Ключевые слова: управление международными проектами, международный бизнес, эффективность международного проекта, принципы международного бизнеса, факторы международного бизнеса.

In this article, the basic theoretical principles of management of international projects at the enterprise are considered. The essence of the concept of the international project is revealed. Differences in project management at the international and national levels are singled out. The main factors, which influence the efficiency of project management in other countries and practice principles of conducting international business, are analysed in the article. Such as: culture, economy, laws and government regulation and political environment. Also in the article, the classification of projects on various factors is considered and the forms of implementation of international projects are determined, their features are studied. Phases of realization of the international project and its cycle are revealed. The basic standards for projects and their documentation at the international level are shown. Advantages of international projects over other activities of the enterprise, which can be obtained from participation in international relations, are considered. And also conclusions are drawn on the analysed material.

Key words: management of international projects, international business, international project efficiency, principles of international business, factors of international business.

УДК 339.92

Братюк І.С.

магістр
Національний технічний університет
України
«Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»

Манаєнко І.М.

к.е.н., доцент кафедри менеджменту
Національний технічний університет
України
«Київський політехнічний інститут
імені Ігоря Сікорського»

Постановка проблеми. Розвиток форм міжнародного бізнесу відкриває нові можливості для підприємництва. Під час відкриття будь-якого підприємства кожен підприємець може зіткнутися з необхідністю використання закордонних комплектуючих, обладнання, з необхідністю співпраці з міжнародними компаніями або навіть із можливістю продавати свою продукцію на міжнародних ринках, що цілком типово в умовах міжнародної економіки. За сучасних економічних умов тільки ті підприємства, які виходять на міжнародний рівень і ведуть певні міжнародні проекти, можуть випереджати своїх конкурентів, отримуючи економічну вигоду і мати першість у своїй сфері. Більшість найбагатших країни світу досягла свого благополуччя, першості та економічного зростання тільки завдяки міжнародній діяльності, де

кожен її учасник у вигляді підприємства отримує можливість розширити рамки своєї діяльності. У сучасних умовах глобалізації надприбуток отримують лише ті підприємства, які ведуть міжнародні проекти. Нині навіть добре розроблений веб-сайт підприємства – це вже певний вихід на міжнародний ринок, той канал, за допомогою якого підприємство може запропонувати свій продукт або послугу іншій країні. Тобто саме міжнародна діяльність і міжнародне проектування як її складник охопили всі сфери життєдіяльності і підприємництва в усьому світі. Отже, з одного боку, надзвичайно актуальним є питання управління проектами, з іншого – міжнародна діяльність. Але якщо аналізувати праці та публікації вчених, саме управлінню міжнародними проектами приділено мало уваги.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проектному управлінню присвятили свої наукові дослідження такі вітчизняні та зарубіжні вчені, як: В.В. Ільїн [1], І.І. Мазур [2], М.Л. Разу [3], Г. Дітхелм, М. Мескон [4], М. Альберт [4], Ф. Хедоурі [4], Ф.Г. Кліффорд [5], Е.У. Ларсон [5] та ін. Однак порушена тематика є невичерпною і потребує подальших досліджень.

Постановка завдання. Мета статті – розглянути концепцію проектного управління, особливості його застосування; проаналізувати аспекти розбіжності проектного управління у різних країнах та встановити чинники, що впливають на ефективність проекту; розглянути класифікацію проектів та різницю між внутрішнім проектним управлінням та міжнародним; установити форми здійснення міжнародних проектів, вивчити їх особливості.

Методологічною основою статті виступали загальнонаукові та спеціальні методи, а саме: системний підхід, методи узагальнення, аналізу та синтезу, індукції та дедукції.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Поняття «міжнародний проект» у сучасній економіці зустрічається досить часто. Передусім це зумовлено тим, що підприємства виходять за рамки своїх країн, оскільки це економічно вигідно в силу відмінностей природних ресурсів, технологічних, технічних, наукових і професійних особливостей і переваг. Саме завдяки глобалізації та міжнародній діяльності підприємств людська цивілізація і науковий прогрес є саме на такому рівні, який ми з вами зараз бачимо. Міжнародні проекти дають змогу підприємствам будь-якої галузі заробити надприбуток, підвищуючи свою економічну ефективність, вийти на міжнародний ринок, перевершити своїх конкурентів, запропонувати свій продукт або послугу в іншій країні. Тим самим підприємства, виробляючи якісь певні продукти і послуги, можуть їх експортувати за рамки країни, отримуючи певний дохід. Окрім того, імпорту товарів і послуг є незамінною частиною життєдіяльності не тільки підприємства, а й самої людини.

Міжнародний проект як складник міжнародної діяльності – це захід, якийсь намір, який має свої цілі і завдання, обмежені часові та фінансові ресурси, певні людські ресурси, специфічну структуру й організацію, що виходить за рамки однієї держави. Це тимчасовий захід, призначений для створення унікальних результатів, продуктів або ж послуг.

Для того щоб міжнародні проекти були типові, правильно організовані і могли вийти за рамки однієї країни так, щоб вони котирувалися в іншій, Інститут управління проектами США (PMI) розробив основні стандарти щодо проектів і їх документації [6, с. 22]:

– ANSI PMI PMBOOK (Project Management Body of Knowledge) Guide – 2004 Edition – основний стандарт, що описує всі процеси управління проектами [7];

– PMI Practice Standard for Work Breakdown Structures – стандарт для ієрархічної структури робіт;

– Project Management Competency Development Framework – керівництво з оцінки та розвитку організаційних навичок менеджерів проекту;

– Organization Project Management Maturity Model – стандарт зрілості корпоративного управління проектами [6, с. 22].

Стандартно в радянській практиці під проектом малися на увазі дії зі знесення/створення споруд і технічних пристроїв. Нині ж під назвою «проект» мається на увазі система завдань і дій для досягнення певної мети, яка має свої часові та фінансові обмеження, бюджет і людські ресурси.

Звідси, за версією PMI Standards Committee, 2004, проектне управління – це додавання знань, навичок, інструментів і методів до операцій проекту для задоволення вимог, що висувуються до проекту [7, с. 12]. В.В. Ільїн вважає, що управління проектами – це застосування спеціальних знань і методів із метою задовольнити або підвищити очікування від проекту всіх ключових учасників [1, с. 46].

Можна визначити, що міжнародний проект – це сукупність завдань або заходів, пов'язаних із досягненням запланованої мети, яка має унікальний характер і виходить за рамки однієї держави. Міжнародний проект у термінології менеджменту проектів визначається як повний, завершений цикл продуктивної інноваційної діяльності групи країн.

Виходячи з дослідженого матеріалу, можна виділити такі форми міжнародних проектів:

– вихід на новий ринок шляхом експорту товарів і послуг;

– ліцензування: підприємство може продавати ліцензію на виробництво своєї продукції;

– спільні підприємства: дві або більше приватних компаній із різних країн вкладають кошти у виробничі потужності;

– прями інвестиції;

– екологічні проекти;

– наукові та науково-технічні проекти;

– благодійні та соціальні проекти.

Таким чином, із нечітких і несистемних заходів та спроб у сфері різних соціальних, економічних і організаційних аспектів за допомогою проектного підходу можна перейти до обґрунтованих, розрахованих і забезпечених реаліями параметрам проекту, який можна реалізовувати так само, як проекти в інженерній справі і техніці. Тобто міжнародний проект – це намір, добре продуманий, прорахований і підкріплений певною інструк-

цією – проектною документацією, щоб кожен учасник і партнер проекту знав усі нюанси проектних аспектів.

На думку зарубіжних експертів Інституту управління проектами США (PMI), управління проектами виконується за допомогою застосування та інтеграції логічно згрупованих 42-х процесів управління проектами, об'єднаних у п'ять груп [7, с. 14]: ініціація; планування; виконання; моніторинг і управління; завершення.

А під управлінням проектами на увазі мають визначення вимог до проекту і його учасників; задоволення різних потреб, розв'язання проблемних аспектів і задоволення очікувань різних зацікавлених сторін проекту в ході планування, виконання та контролю над проектом. Окрім того, управління включає в себе визначення ресурсних обмежень, а саме людських, фінансових, матеріальних, тимчасових, якісних, і визначення можливих ризиків [7, с. 14].

Існує різна класифікація проектів. М.Л. Рау виділяє такі ознаки класифікації [3, с. 89]:

1. За масштабом (розміром проекту): малий, середній, мегапроект.
2. За складністю: простий, організаційно складний, технічно складний, ресурсно складний, комплексно складний.
3. За терміном реалізації: короткостроковий, середній, мегапроект.
4. За вимогами до якості і способами його забезпечення: бездефектний, модульний, стандартний.
5. За вимогами до обмеженості ресурсів сукупності проектів: монопроект, мультипроект.
6. За характером проекту/рівнем учасників: міжнародний (спільний), вітчизняний (державний, територіальний, місцевий).
7. За характером цільового завдання проекту: антикризовий, реформування/реструктуризація, маркетинговий, інноваційний, освітній, надзвичайний.

Варто відзначити, що будь-яка проектна діяльність має свою специфічну особливість – фінансовий складник. Причому проекти можуть бути і некомерційного плану: соціальні, науково-технічні, проекти щодо захисту навколишнього середовища. Однак для виконання всіх цих проектів все одно потрібні фінансові кошти, які й розраховуються під час складання плану проекту, його завдань, кошторисної документації.

Розглянемо класифікацію за масштабом. Малі проекти характеризуються своєю короткостроковістю, малим бюджетом, невеликими інвестиційними та трудовими затратами. Таким проектам не властиво надмірне планування, вони мають спрощений характер. Це найчастіше відкриття нових відділів виробництва або ж нових ліній виробництва. Причиною таких проектів найчастіше є над-

звичайна ситуація або нові можливості, що відкрилися. Малі проекти можуть бути частиною або підрозділом великих проектів.

Середні проекти вже мають середні терміни виконання, більш значущий бюджет, більш вагомі трудові та інвестиційні витрати. Вони вже вимагають більш ретельного і зваженого планування, контролю та виконання.

Досліджуючи мегапроекти, варто відзначити, що вони більш масштабні. Найчастіше це проекти міжнародного характеру і нерідко державного значення. Вони характеризуються довгостроковим періодом виконання, значними інвестиціями, ретельним контролем, плануванням, підвищеною звітністю виконання, високими трудовими, матеріальними і фінансовими витратами. До мегапроектів можна віднести різні цільові програми, програми розвитку регіонів, міжнародні проекти і т. п.

Розглянемо класифікацію за складністю. Прості проекти – це однотипні проекти, які характеризуються невисокою складністю. Вони типові, і для їх виконання підходять стандартні принципи, методи і правила. Прикладом цього можуть бути проекти готельно-ресторанного бізнесу. У цьому секторі проекти типові, структура їх схожа і вимоги до них однакові. Різняться тільки величина витрат, місце для відкриття і терміни виконання [8, с. 1].

Під управлінням проектами розуміється процес з організації і планування проектною діяльністю, а також координації трудових, фінансових і матеріально-технічних ресурсів протягом життєвого циклу проекту [4, с. 96].

У процесі управління проектами підвищену увагу треба приділяти трьом ключовим аспектам: термінам реалізації проекту; витратам на реалізацію; якості виконання робіт. При цьому вважається, що основний акцент керівнику варто робити саме на терміни, оскільки у разі невиконання робіт у строк невблаганно виникає питання про якість реалізації даних робіт, а також про кількість ресурсів, що на них витрачаються. Виходячи з цього постулату, особливу увагу слід приділяти календарному плануванню і контролю над термінами реалізації [4, с. 96].

Міжнародний проект є одним із найскладніших і витратних видів проектною діяльності. Даний вид проектів, як правило, відрізняється найбільш високою вартістю. До міжнародних проектів належать усі проекти, в яких беруть участь організації з різних країн. Окрім того, зазначені проекти відрізняє важлива роль в економіці і політиці тих країн, для яких вони розробляються.

Зазвичай подібні проекти базуються на взаємодоповнюючих відносинах і можливостях партнерів. Нерідко для вирішення завдань у рамках аналогічних проектів створюються спільні підприємства, які об'єднують двох або більше учасників для досягнення деяких комерційних цілей під від-

повідним спільним контролем. При цьому кожен партнер робить свій внесок і певним чином бере участь у прибутках [2, с. 295].

Основні складності управління міжнародними проектами пов'язані передусім із відмінностями в економічних, політичних, соціально-культурних і технологічних аспектах країн – учасниць міжнародних проектів [8, с. 157].

Проміжок часу між моментом появи проекту і моментом його ліквідації прийнято називати проектним циклом, або життєвим циклом проекту. Він включає в себе повний набір послідовних фаз проекту, назва і кількість яких визначається виходячи з технології виробництва робіт і потреб контролю з боку організації. Таким чином, найбільш загальна структура проектного циклу має таку послідовність фаз [6, с. 46]:

- початкова фаза (розроблення концепції проекту, визначення проекту, оцінка альтернатив, апробація пропозицій, експертиза, розроблення та затвердження концепції);

- фаза розроблення (розроблення основних компонент проекту, формування команди проекту, структурне планування, організація і підведення торгів, укладання контрактів і субконтрактів, організація виконання проектних робіт);

- фаза реалізації (виконання основних робіт проекту, необхідних для досягнення основних цілей проекту);

- завершальна фаза (досягнення кінцевих цілей проекту).

Хоча між внутрішніми і міжнародними проектами є схожість, управлінська діяльність у різних державах і структурах різноманітна. Щоб пристосувати свої послуги і продукцію до характеристик того чи іншого міжнародного оточення, керівники організації повинні навчитися розуміти фактори кожного міжнародного середовища. Якщо вони вважають, що навколишнє середовище іншої країни аналогічно внутрішньому, існує велика небезпека помилкових посилань і рішень. Керівникам під час розроблення бізнес-планів, слід звертати увагу на такі фактори, як:

1. Культура. Тобто це сукупність звичок, манер, устоїв, до яких звикло бізнес-середовище під час ведення справ. США властиво звеличувати індивіда, тут переважає матеріалізм і йде орієнтація на цінність часу, тоді як в Японії і Китаї звеличується більше суспільство, ніж індивід.

2. Економіка. Тут потрібно враховувати рівень заробітної плати. Наприклад, за заробітну плату, яка звична для Індії, у США працювати не стануть у силу різниці цін, транспортних витрат. Так само до економічних чинників відносять рівень інфляції, курс, оподаткування, ставку банківського відсотка тощо.

3. Закони і державне регулювання. Під час виходу на міжнародну арену підприємство пови-

нно зважати на ті закони, на території країни якої реалізується міжнародний проект. Ціноутворення часто жорстко регулюється за допомогою антидемпінгового кодексу ГАТТ. Цей кодекс дає змогу країнам вводити нижні обмеження на ціни продуктів, що надходять на їх ринки ззовні і за нижчими цінами, ніж ті, що переважають на внутрішньому ринку. У 1987 р. за демпінгову практику збуту напівпровідників США ввели 100% мито на певні види продукції електронної промисловості Японії. Або, наприклад, у США офіційно визнають допустимість хабарів за кордоном, «підмазування» – невеликі виплати іноземним урядовим чиновникам, зроблені американськими компаніями за кордоном, щоб прискорити хід речей. Однак у Данії або Фінляндії таку спробу б не оцінили, крім того, це викликало б відразу.

4. Політична обстановка. Політичні події можуть впливати на соціальну напруженість і внаслідок цього знижувати попит на певні товари та послуги. Тим більше якщо це товари країни, проти якої спрямовані хвилювання.

Так, найважливішим аспектом є правила і засади ведення бізнесу в різних країнах. Це можуть бути рівень бюрократії, рівень автоматизації, важливість контролю робочих, готовність працювати і мотивація, чесність, звітність, емоційний складник у прийнятті рішень. Усе це відіграє важливу роль під час планування міжнародного проекту. Наприклад, такий міжнародний проект, як благодійний грант будь-якої міжнародної організації, вимагає підвищеної звітності (приблизно 25–30 сторінок за суму близько 1000 євро), тоді як звітність про ту ж суму в українському благодійному фонді може поміститися на одній сторінці.

До переваг, які можуть бути отримані від участі в міжнародних проектах, можна віднести такі:

- наявність доступу до іноземних фахівців;
- залучення компетентних працівників незалежно від географічного розташування;
- постійний робочий графік;
- підвищення гнучкості;
- доступ до інновацій;
- підвищення продуктивності й ефективності;
- більш широке коло кандидатів на робочі місця;
- точне знання потреб іноземних клієнтів;
- доступ до потенційних клієнтів;
- зниження трудовитрат.

Міжнародні проекти є вкрай ефективним видом діяльності сьогодні, проте є проблемні аспекти, з якими компанії стикаються, виходячи на новий ринок. Найголовніша проблема – це розбіжності в практиці ведення бізнесу в різних країнах. Це можуть бути аспекти культурного, політичного, економічного характеру, розбіжності в релігіях, територіальних положеннях і так далі. Головна проблема керуючих міжнародними проектами

полягає у тому, що реальність, яка звична в оточенні однієї країни, може не спрацювати в закордонному оточенні. Дуже часто керуючі проектом під час ведення бізнесу призначають керуючим місцеве населення, не вникаючи, чи доречно ця практика в новому оточенні.

За допомогою досліджуваного матеріалу виявлено, що міжнародні проекти як окрема концепція є важливим складником управління підприємством. Порівнюючи основні аспекти міжнародного та внутрішнього проекту, потрібно відзначити, що основні складники, принципи дії та ефективності загалом однакові. Різниця виявляється переважно у валютному аспекті (інвестор може запросити ведення бізнес-документації в іноземній валюті) та в аспекті відмінностей ведення бізнесу в різних країнах, що переважно включає в себе культуру, релігію, законодавство, політичну та економічну ситуацію.

Висновки з проведеного дослідження.

Така наукова галузь як управління міжнародними проектами, отримала визнання у всьому світі й є міжнародною тенденцією ділового співробітництва між країнами. Проектне управління дає змогу спростити організацію, управління і контроль бізнесу на міжнародному рівні. Всі знамениті зарубіжні компанії використовують у своїй практиці методи і засоби проектного управління. За останні десятиліття саме управління міжнародними проектами стало своєрідним шаблоном реалізації зовнішньоекономічного менеджменту, оскільки дає змогу подолати розбіжності в культурах, традиціях, економіці та державному регулюванні країн. Таким чином, із нечітких і несистемних знань та спроб у сфері різних соціальних, економічних і організаційних перетворень за допомогою проектного підходу можна перейти до обґрунтованих, розрахованих і забезпечених реаліями параметрам проекту, який можна реалізувати в діяльності підприємства. Управління проектами дає можливість чіткого контролю над виконанням, ретельного продумування намірів, цілей та ініціатив глав корпорацій, менеджерів й активних працівників підприємств.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Ильин В.В. Проектный менеджмент: практическое пособие. М.: Альфа-Пресс, 2007. 264 с.
2. Мазур И.И., Шапиро В.Д., Ольдерогге Н.Г. Управление проектами. М.: Омега-Л, 2007. 664 с.
3. Разу М.Л. Управление проектом. Основы проектного управления: учебник. М.: КНОРУС, 2007. 768с.
4. Michael H. Mescon, Michael Albert, Franklin Khedouri. Management. 2008. 536 p.

5. Клиффорд Ф.Г., Ларсон У.Е. Управление проектами: практическое руководство; пер. с англ. М.: Дело та Сервис, 2003. 528 с. URL: <http://pqm-online.com/assets/files/lib/books/grey.pdf>.

6. Иванова Л.Н. Проектная деятельность в управлении персоналом: учеб. пособ.; Сиб. инст. упр. Новосибирск, 2016. 199 с.

7. Керівництво до зводу знань з управління проектами / Project Management Institute; 5-е изд. США, 2013. 614 с.

8. Вихрян М.А. Специфика управления международными проектами. URL: <http://lexandbusiness.ru/view-article.php?id=5477>.

9. Алешин А.В., Ильина О.И. Управление проектами. Фундаментальный курс: учебник; Высшая шк. экономики. Москва, 2013. 619 с.

10. Шагеев Д.А. Управление бизнес-проектами: ANSI/PMI 99-001-2008. Рабочая тетрадь проектной группы № 2: учебное пособие для студентов высшего учебного заведения. Челябинск: НОУ ВПО РБИУ, 2015. 52 с.

REFERENCES:

1. Ilyin V.V. (2007) Proektnyi menedzhment [Project Management]. Practical Handbook, Moscow, 264 p.
2. Mazur I.I., Shapiro V.D., Olgerogge N.G. (2007) Upravlenye proektamy [Project Management]. Moscow, 664 pp.
3. Razu M.L. (2007) Upravlenye proektom. Osnovy proektnoho upravleniya [Project management. Fundamentals of Project Management]. Textbook, Moscow, KNORUS, 768 p.
4. Michael H. Mescon, Michael Albert, Franklin Khedouri. Management. 2008, – 536 p.
5. Clifford F. Gray, Eric W. Larson (2003) Project Management: Practical Guide, Translation from English. Dilo ta Servis [Publishing House], Moscow, 528 p. Available at: [<http://pqm-online.com/assets/files/lib/books/grey.pdf>]
6. Ivanova L.N. (2016) Proektnaya deyatelnost' v upravlenii personalom [Project activity in personnel management]. Tutorial, Novosibirsk, 199 p.
7. A Guide to the Project Management body of Knowledge, PMBOK guide (2013), 5th ed., USA, 614 p.
8. Vykhryan M.A. (2015) Spetsyfika upravlinnia mizhnarodnymy proektamy [Specificity of management of international project], Pidpriemnytstvo i pravo, informatsiino-analitychnyi portal [Entrepreneurship and the right, informational and analytical portal]. Available at: [<http://lexandbusiness.ru/view-article.php?id=5477>].
9. Aleshyn A.V., Ilyina O.I. (2013) Upravlenye proektamy. Fundamental'nyy kurs [Project Management. Fundamental course], textbook. Natsional'nyy yssledovatel'skiy unyversytet. «Vysshaya shkola ekonomyky» [National Research University. "Higher School of Economics"], Moscow, 619 p.
10. Shaheev D.A. (2015) Upravlenye byznes-proektamy [Business Project Management], ANSI / PMI 99-001-2008. Chelyabinsk: LEU VPO RBIU, 52 p.

Bratiuk I.S.

Master,

National Technical University of Ukraine
“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”

Manaenko I.M.

Candidate of Economic Sciences,

Senior Lecturer at Department of Management

National Technical University of Ukraine

“Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”

THEORETICAL PRINCIPLES OF MANAGEMENT OF INTERNATIONAL PROJECTS OF THE ENTERPRISE

Among the existing works of scientists, much attention is devoted to the basics of international projects or principles of management of internal projects separately. The question international project management is very important because nowadays many businesses go beyond the boundaries of one state. Therefore, the purpose of the article is to consider the concept of project management at the international level and to analyse the differences between project management in different countries.

In order for international projects to be standard, well-organized, and able to go beyond the borders of one country so that they are quoted in another, the Project Management Institute (PMI) is constantly developing core standards for projects and their documentation. According to their version, project management is the addition of knowledge, skills, tools, and methods to project operations to meet the requirements of the project.

The main difficulties of managing international projects are primarily due to differences in the economic, political, socio-cultural, and technological aspects of the countries participating in international projects. It may include the level of bureaucracy, the level of automation, the importance of controlling workers, willingness to work and motivation, honesty, accountability, an emotional component in decision-making. All this plays an important role in planning an international project.

Although there are similarities between internal and international projects, management activities in different states and structures are diverse. To adapt services and products to the characteristics of a particular international environment, managers of the organization must learn and understand the factors of each international environment. If they believe that the environment of another country is similar to the internal one, there is a great danger of false references and decisions. When developing a business plan, much attention should be paid to such factors as: culture, economy, laws and government regulation, political environment and technological aspects.

Having compared the main aspects of the international and internal project, it should be noted that the basic components, principles of operation and effectiveness are generally the same. The difference is mainly in the currency aspect (the investor can ask doing business documentation in foreign currency) and in the aspect of differences in doing business in different countries, which mainly includes culture, religion, legislation, political situation, and economic situation.